

РЕШЕНИЕ

№ 2435

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **681** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР)

Образувано е по касационната жалба на Н. М. С. чрез процесуалния му представител адв. Ч. срещу решение от 28.10.2020 г. по адм. дело № 4691/2020 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдена заповед за задържане на лице № 579/07.04.2020 г., издадена от полицейски орган Л. Г. - инспектор при 06 РУ на СДВР. Обосновават се съображения за недопустимост на оспореното решение, поради конституирането на ненадлежна страна в производството. Алтернативно се излагат и доводи за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон - отменително основание по чл. 209, т. 3 от АПК. Счита за неправилни изводите на районния съд за мотивираност на оспорената заповед. Твърди превратно тълкуване на относимите към спора факти. Моли за обезсилване на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав, алтернативно за неговата отмяна и произнасяне по същество с отменително решение. Претендира присъждане на разноски за две инстанции.

Ответникът – полицейски орган Л. Г. – инспектор при 06 РУ - СДВР, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба. Моли решението на Софийския районен съд да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийската градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на първоинстанционното производство е заповед за задържане на лице № 579/07.04.2020 г., издадена от полицейски орган Л. Г., инспектор при 06 РУ - СДВР на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Като страни са конституирани оспорващия - Н. М. С. и ответник - 06 РУ - СДВР.

Разпоредбата на чл. 72, ал. 1 от ЗМВР регламентира правомощието на полицейските органи да задържат в специални помещения за срок от 24 часа лицата, по отношение на които са налице обстоятелствата предвидени там. По своя характер задържането под стража съставлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 от ЗАНН, която има за цел да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление или да се укрие. Съгласно чл. 74, ал. 1 и ал. 2 от ЗМВР тя се прилага с мотивирана писмена заповед, която има характер на индивидуален административен акт. С оглед на това при съдебно оспорване на тази заповед са приложими разпоредбите на АПК, а за неуредените случаи ГПК предвид препращащата норма на чл. 144 от АПК.

Съгласно чл. 153, ал. 1 от АПК съдебното производство се провежда с участието на оспорващия и на органа, издал административния акт. Това са абсолютно задължителните две страни, които съдът е длъжен да конституира служебно (по арг. на чл. 154, ал. 1 от АПК). Следователно, законодателят е възложил на съда във всеки конкретен случай да установи кой е органът, издал акта, и да го конституира като ответник в производството. В производството по чл. 145 и сл. АПК оспорващият търси защита срещу индивидуален административен акт, т. е. срещу едностранно властническо волеизявление на държавен орган, с което се засягат неговите права и интереси. Съгласно разпоредбата на чл. 72, ал. 1 от ЗМВР в правомощията на полицейските органи е да задържат лица за срок до 24 часа. Тяхното едностранно властническо волеизявление се обективира в писмена заповед, в която задължително се посочва името, длъжността и местоработата на полицейския орган, издал административния акт. Следователно, органът, който по силата на закона е компетентен да наложи тази принудителна административна мярка е съответният полицейски орган, който писмено едностранно е разпоредил задържането. От това следва, че в производството по оспорване на заповеди по чл. 74 от ЗМВР страни са оспорващия и органа издал оспорената заповед. В случая на страната на ответника първоинстанционният съд е конституирал не полицейския орган, а съответното териториално звено, в което той осъществява законовите си правомощия. Нещо повече, органът – издал оспорения административен акт не само не е конституиран като ответник, а е бил и разпитан като свидетел, което е абсолютно недопустимо.

Допуснатото процесуално нарушение е съществено и след като в производството е участвала ненадлежна страна, постановеното решение е недопустимо.

Това налага обезсилване на обжалваното решение и връщане на делото за ново

разглеждане от друг състав на същия съд При новото разглеждане следва да се конституира като ответник полицейския орган, издал оспорената заповед.

На основание чл. 226, ал. 3 от АПК при новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе и по въпроса за разноските пред касационната инстанция.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 3 от АПК Административен съд София град, XIX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА решение от 28.10.2020 г. по адм. дело № 4691/2020 г. по описа на Софийския районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.